

Deltagerstaterne skal ifølge bestemmelsen herudover bl.a. fremme forskning og udvikling af universelt designede varer, anvendelse af ny teknologi, herunder informations- og kommunikationsteknologi, samt tilgængelig information til personer med handicap om ny teknologi på området.

Bestemmelsen overlader generelt deltagerstaterne et skøn med hensyn til de midler, de hver for deres vedkommende agter at bringe i anvendelse med henblik på gennemførelse af konventionen. For så vidt angår konventionens økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, fremgår det, at gennemførelsen af disse rettigheder kan ske progressivt og i videst muligt omfang inden for de ressourcer, der er til rådighed.

Artikel 5

Lighed og ikke-diskrimination

Bestemmelsen fastslår, at deltagerstaterne skal anerkende, at alle er lige for loven samt forbyde enhver diskrimination på grund af handicap. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at deltagerstaterne med henblik på at fremme lighed og afskaffe diskrimination skal tage alle passende skridt til at sikre, at der tilvejebringes rimelig tilpasning.

Det er regeringens opfattelse, at bestemmelsen i konventionens artikel 5, stk. 2, ikke stiller krav om gennemførelse af generel lovgivning i Danmark, der forbyder diskrimination på grund af handicap på alle områder.

Det er et fundamentalt princip i dansk ret, at alle mennesker er lige for loven. Personer med handicap nyder derfor samme rettigheder og beskyttelse efter lovgivningen som andre borgere.

Offentlige myndigheder er bundet af den almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætning, der indebærer, at lige forhold skal behandles lige for loven. Offentlige myndigheder må således ikke foretage usaglig negativ forskelsbehandling af personer med handicap.

Folketinget vedtog i 1993 beslutningsforslaget B 43 om ligebehandling og ligestilling mellem handicappede og ikke-handicappede. I beslutningen henstiller Folketinget til alle statslige og kommunale myndigheder samt private virksomheder og organisationer at efterleve princippet om ligestilling og ligebehandling af personer med handicap med andre borgere. Med henblik på at sikre, at personer med handicap på alle samfundsområder ligebehandles med andre borgere, blev der endvidere oprettet et Center for Ligebehandling af Handicappede. Endelig blev Folketingets Ombudsmand anmodet om at følge udviklingen i ligebehand-

lingen af personer med handicap og eventuelt meddele påtale, hvor dette er muligt inden for ombudsmandsbedets kompetence.

Bestemmelsen har sin parallel i artikel 26 i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder samt artikel 2 i konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. indeholder et udtrykkeligt forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap på arbejdsmarkedet. Forbuddet gælder i forbindelse med ansættelsen, under ansættelsen og i forbindelse med afslutningen af et ansættelsesforhold og omfatter både direkte og indirekte forskelsbehandling.

Artikel 6

Kvinder med handicap

Det anerkendes i artikel 6, at kvinder og piger med handicap udsættes for multidiskrimination, og at deltagerstaterne er forpligtede til at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at kvinder og piger med handicap kan nyde alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder uden diskrimination.

Artikel 6 udspringer af artikel 26 i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder samt artikel 3 i konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Lov om ligestilling af kvinder og mænd og Lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. forbyder diskrimination på grund af køn både inden for arbejdsmarkedet og uden for arbejdsmarkedet f.eks. i forhold til offentlig forvaltning eller erhvervs-mæssig virksomhed.

Artikel 7

Børn med handicap

Artikel 7 fastsætter, at deltagerstaterne skal træffe alle passende foranstaltninger til at sikre børn med handicap rettigheder på lige fod med andre børn.

Artikel 7 stemmer overens med artikel 24 i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder samt artikel 10, stk. 3 i konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Hertil kommer børnekonventionens artikel 3, 12 og 23.

Artikel 7, stk. 2 har samme ordlyd som børnekonventionens artikel 3, stk. 1. I serviceloven er det præciseret, at der ved anvendelse af bestemmelserne om særlig støtte skal lægges afgørende vægt på, at støtten ydes ud fra barnets eller den unges bedste.